

Р Е Ш Е Н И Е № 384

гр. Перник, 29 април, 2014 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на шестнадесети април през две хиляди и четиринадесета година в състав:

Председател: Стефан Станчев

Членове: Слава Георгиева

Ивайло Иванов

при секретаря В.Х. и с участието на представител на Окръжна прокуратура – Перник - прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Станчев КНАХД № 246 по описа на съда за 2014 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

С решение на РС Перник, постановено по нах дело № 1526/13 г. е отменено НП № 23-2307084/2013 г., издадено от Директор на ДИТ „СО“, с което на „*****“ ЕАД – Перник, на основание чл. 416, ал. 5, във вр. чл. 413, ал. 2 е била наложена имуществена санкция в размер на 7000 лева за нарушение на чл. 15, ш. 4 и 5 от Наредба № 12 от 30.12.2005 г. за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд при извършване на товаро разтоварни работи.

Касационният жалбоподател претендира неправилност и необоснованост на оспорваното решение. Поддържа като касационно основание незаконосъобразност на решението, прави оплакване, че доказателствата – писмени и гласни не са преценени правилно. Оплакванията са поднесени бланкетно, лишени са от обосновани изводи за наличието им. Прави искане за отмяна на обжалвания съдебен акт.

Ответникът по касационната жалба чрез представител иска да се остави в сила обжалваното решение.

Прокурор от окръжна прокуратура изразява становище, че решението на районния съд е законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

Касационен състав на Административен съд Перник, като съобрази доводите на страните, доказателствата по делото и извърши служебна проверка при условията на чл. 218, ал. 1 от АПК на обжалваното решение, прие следното:

Касационната жалба е допустима като подадена в срок от надлежна страна срещу решение на РС - Перник, което подлежи на съдебен контрол за законосъобразност пред настоящия съд.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

РС - Перник се е произнесъл по допустима жалба, събрал е относими и необходими за установяване на фактите по делото писмени и гласни доказателства. Приетата фактическа обстановка е правилно установена, като изводите на РС от фактическа страна се споделят изцяло от касационната инстанция, поради което не следва да се приповтарят.

Касационната жалба е процесуално допустима. Изложените в нея оплаквания, разгледани в относимостта им към установеното от АНО са неоснователни, а още повече са немотивирани и в настоящия случай, съдът е обвързан от служебната проверка, която е задължен да извърши по повод обжалваното решение на РС. Изводите на РС по същество на въззивната жалба са правилни. На основание изводите на РС няма законова възможност да се

отмени обжалваното решение на въззивния съд, при безспорната и сподалана констатацията на касационен състав за допуснато съществено процесуално нарушение от страна на АНО при съставянето на АУАН.

АУАН № 23-2307084 е съставен на 08.07.2013 година. Не е ясно пи коя от хипотезите на чл. 40 от ЗАНН е съставен АУАН, тъй като от проверката, извършена от въззивния и касационния съдебен състав се установява, че акта, като самостоятелен етап от развивалото се административно наказателно производство не е предявен и връчен на нарушителя, въпреки, че в уводната част са посочени двама членове на СД. За въззивния съд е било безспорно, но това не се изтъква като касационно основание, че АУАН е съставен противно на процесуалните изисквания. Не може да се пресполага, че АУАН е съставен при условията на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН. Нарушителят е бил канен, не се е явил и актосъставителят е съставил АУАН без да има основание за приложимостта на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, на дата различна от тази посочена в поканата до нарушителя. Безспорно е, че нарушителят е бил поканен с покана, изпратена по пощата с известие за обратно доставяне. Кореспонденцията е изведена под № 0092-6609/17 юни 2013 и е получена, на адреса на наказваното дружество от неустановено лице на 19 юни с.г.

Видимо е от текста на поканата, че представителите на АНО са поканили нарушителя да се яви в администрацията на АНО на 24 юни 2013 г.

На тази дата не се знае дали се е явил представител на нарушителя за съставяне на АУАН, но редовното връчване на поканата налага извода, че нарушителят е бил уведомен по редовен способ да се яви на тази дата от 13 часа, за съставяне на АУАН. Безспорно е, че не е канен да се явява на осми юли. От това следва, че след като е съставил АУАН на осми юли, актосъставителят не е съобразил изобщо процедурата по чл. 40 от ЗАНН, независимо в която и да била хипотеза.

Актосъставителят, след като извърши констатация и събере данни, които да навеждат на извода за извършеното административно нарушение, е длъжен да покани нарушителя за съставяне на акта. *Само при наличието на надлежно връчена такава покана, ако нарушителят не се яви в определения ден и час, съставянето на акта в негово отсъствие ще попадне в хипотезата на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН.* Съставянето на акта в отсъствие на нарушителя се явява процесуално нарушение, изначално опорочаващо цялата административно-наказателна процедура.

На това безспорно установено съществено процесуално нарушение на административно наказателните правила и императивната норма на чл. 40 от ЗАНН се е наложило отмяна на наказателното постановление.

На следващо място – АУАН не е връчен на нарушителя и в тази връзка РС е изложил много подробни мотиви, с които касационен състав е съгласен. Следва да се знае, че АУАН не се изпраща по пощата, а именно и в подкрепа на противното са разпоредбите на ЗАНН, че акта се предявява на нарушителя и се връчва срещу разписка. По административно наказателната преписка е приложено известие за обратно доставяне, като предмет на пощенската пратка е бил процесния АУАН. Това е самостоятелно основание за отмяна на НП, както правилно е процедирал въззивния съд.

Правилни са изводите на РС в частта, с която е отчел процесуалните пороци при съставяне на АУАН за това, че при наличие на надлежно връчена покана за съставяне на АУАН за 24.06.13 г. служители на АНО са допуснали процесуално бездействие, като не са съставили желания от тях акт при условията на чл. 43, ал. 4 от ЗАНН. Това процедурно пропускане е довело до

следващи незаконосъобразни действия които са констатирани в хода на въззивното производство.

Въззивен съд е приложил правилно процесуалния закон и е постановил правилния съдебен акт, с който е отменил порочно издаденото НПЄ

С оглед изложеното касационната инстанция намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, поради което следва да се остави в сила.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН във вр. с чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен съд - Перник, касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 79 постановено по нах дело № 1526/13 г. по описа на РС – Перник.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: /п/

Членове: 1. /п/

2. /п/